

ENTREVISTA

Mateu: "Hi ha problemes polítics que s'haurien d'afrontar de forma empresarial"

El president del RACC alerta que la relació amb l'Ajuntament és "difícil" perquè "ni pregunta ni escolta"

per **Víctor Costa** Director

Barcelona.09 de gener de 2021 05:30

Josep Mateu és el president del RACC. | Àngel Bravo

Josep Mateu (Girona, 1954) és el president i CEO del **RACC**. De formació economista, està especialitzat en alta direcció i planificació estratègica i també ocupa alts càrrecs a la Cambra de Comerç de Barcelona, FemCat o la Universitat de Barcelona, entre d'altres. El passat 19 d'octubre va ser reelegit com a president del RACC que té "arrels i ales" gràcies a més de 1.400 treballadors i 811.000 socis, alhora que dona cobertura a més de 10 milions de persones d'arreu del món.

Mateu s'autoddefineix com "un directiu positiu" i creu que tot canvi s'ha de fer de forma gradual. Fins i tot, imprimeix algun dels articles de premsa que més li agraden i que troba per Internet. Anys després d'haver treballat en una gran empresa australiana, encara recorda els eslògans "Qualsevol cosa, qualsevol lloc i qualsevol moment" i "Tranquil·litat d'esperit". "Els directius són els empresaris del segle XXI", assegura en aquesta entrevista per imprimir amb *VIA Empresa*.

Com ha viscut aquest 2020 marcat per la pandèmia i el confinament?

Revisant l'agenda he vist que el 8 de gener de 2020 vaig anar al Dakar, a l'Aràbia Saudita, perquè hi teníem pilots que hi participaven, com Carlos Sainz, Laia Sanz o Isidre Esteve. Era impensable pensar aleshores que al cap d'un any estaríem on estem. Ha estat molt complex. Ens hem pogut adaptar a la nova situació gràcies a que els últims quatre anys hem fet una inversió tecnològica molt gran, de 20 milions d'euros, que ens ha permès aplicar el teletreball. Si no, hauríem tingut un problema molt greu, hauria estat impossible. Al RACC som 1.200 persones i n'hi ha 1.000 teletreballant.

Vostè és president del RACC des del 2015 i director general des de 1995. El passat 19 d'octubre va ser reelegit com a president.

Abans d'entrar al RACC, era el *country manager* a Espanya d'una empresa australiana de logística, on el client ens posava a prova cada dia. Allà teníem dues idees clau: "Qualsevol cosa, qualsevol lloc i qualsevol moment" i "Tranquil·litat d'esperit". Són idees que també vaig implementar en la meua època de director general del RACC.

"Hem transformat un club de conductors en un mobility club de serveis no només per als que condueixen, sinó per a totes les persones que es mouen"

El RACC és un club d'automòbils o de serveis de mobilitat? Quin balanç fa del seu mandat?

En aquests quatre anys, hem fet una reforma important del govern corporatiu i hem transformat un club de conductors en un *mobility* club de serveis, no només per als conductors sinó per a totes les persones que es mouen. Volem estar a prop dels clients en tots els àmbits de la mobilitat. També hem treballat per a la transformació tecnològica i per garantir la solidesa econòmica i la supervivència del club. El balanç que fem és molt positiu.

Quins nous reptes té ara al davant?

El RACC tradicional ha de finançar el del futur i garantir la seva continuïtat a llarg termini. Hem augmentat el patrimoni net i volem guanyar encara més capacitat d'influència i rellevància a la societat. Hem creat un laboratori de nous serveis des d'on han sortit iniciatives com l'app de mobilitat CityTrips, el servei d'assistent personal Nestor i RACC etCuida, nova gamma de serveis per a la gent gran. En l'àmbit esportiu, hem mantingut l'ajuda i la formació dels nostres pilots, als quals els donem arrels, que són els valors del club i de l'esport i també ales, que són els mitjans per despuntar a l'hora de competir.

He llegit una frase seva que diu: "La sort, la bona sort, és el resultat de cuidar els detalls"

Per liderar una gran empresa com aquesta es necessita cuidar tots els detalls. Si els cuides molt bé i ets rigorós amb les coses que fas, és possible que tinguis bona sort. Si no ho fas, serà menys probable que en tinguis. Ser detallista és una qualitat que intento transmetre a l'organització.

Fotografia d'Àngel Bravo

I una altra: “Liderar és ajudar, servir”

Liderar és escoltar, ajudar i servir. M'agraden els grans dirigents que diuen que han servit.

Quin paper creu que ha de tenir l'empresa dins la societat?

L'empresa és un generador de riquesa econòmica, social, individual, personal i intel·lectual. Ha de generar riquesa a la societat.

"L'empresari sempre pensa en el llarg termini i els polítics estan massa centrats en el curt termini"

"Empresaris, un pas endavant!", escriu Jordi Tarragona.

En un moment tan delicat com l'actual hi ha problemes que s'haurien d'afrontar de forma empresarial. L'empresari sempre pensa en el llarg termini i els polítics estan massa centrats en el curt termini. I en quatre anys de mandat, moltes coses no poden tenir una rendibilitat d'avui per demà.

Hem avançat en la col·laboració público-privada?

La col·laboració público-privada és molt difícil i no per culpa de les empreses, sinó de l'administració pública, a la qual li costa molt veure que la intervenció de la part empresarial en l'àmbit públic és positiva. Poso dos exemples; al Circuit de Barcelona-Catalunya, una entitat pública on som accionistes minoritaris, costa molt que l'administració deixi que els empresaris s'hi involucrin de veritat, malgrat ser molt necessari. El segon és la gestió de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, on hi hauria d'haver molta més col·laboració público-privada i no deixar-la només en mans de l'administració pública.

Quina relació té el RACC amb l'Ajuntament de Barcelona?

Amb les administracions sempre intentem tenir una màxima col·laboració i una màxima exigència. La relació amb l'Ajuntament de Barcelona actual és molt complexa. El lideratge és una conversa entre diferents persones, no només un monòleg.

Fotografia d'Àngel Bravo

No hi ha diàleg?

L'Ajuntament de Barcelona està actuant sense preguntar ni escoltar i això ho fa tot molt difícil. No hi ha lideratge compartit ni conversa, amb excepcions com el grup del PSC, que ha tingut experiència de govern durant molts anys i està més acostumat a escoltar i compartir.

"El plantejament de mobilitat d'Ada Colau a l'espai urbà s'ha fet unilateralment, sense escoltar els empresaris d'aquesta casa. Ha passat de nosaltres, però canviarà d'opinió", assegurava Josep Sánchez Llibre en una entrevista a VIA Empresa.

Quan l'actual equip municipal va començar a governar va mostrar cap a la societat civil organitzada una gran desconfiança que ha mantingut amb el temps, sense voluntat de col·laboració i cooperació. Parla molt poc, a penes demanen la nostra opinió. Estic d'acord amb Sánchez Llibre, és un diàleg molt difícil però no per part de la societat civil sinó del govern municipal.

"El diàleg amb l'Ajuntament és molt difícil però no per part de la societat civil sinó per part seva"

"Tenir una administració eficient i col·laboradora és una necessitat de país", defensava Elena Massot en una altra entrevista a *VIA Empresa*.

Necessitem un interlocutor modern, obert de mires, que pensi en gran. Barcelona no és només dels barcelonins, sinó també de tota la gent que entra i surt cada dia per treballar a la ciutat i dels que la visiten. Barcelona és de tots i la solució és metropolitana. Abans de la pandèmia, hi havia un milió de persones que accedien a la ciutat. Tot i que ara tot són menys, no els pots dificultar la mobilitat. Si vols eliminar el vehicle privat de la ciutat ho has de fer de forma progressiva i has d'adequar el transport públic d'entrada i sortida per no excloure ningú. Però sobre aquesta mena de mesures no hi ha diàleg.

Falta diàleg i visió estratègica en mobilitat?

No s'ha pensat encara quina mena d'habitatge, cultura o ciutat volem. La pandèmia, per exemple, ens ha demostrat que el turisme té un valor per a la ciutat i que allò que abans tant es criticava, ara es troba a faltar. Cal un pla organitzat per la gent de Barcelona. Coneixem el model de ciutat que volen els que governen, però no el que volen els que viuen i treballen en ella.

Fotografia d'Àngel Bravo

Què creu que volem els que vivim i treballem a Barcelona?

La mobilitat ha de ser un element d'ajuda al progrés econòmic i social de la ciutat. Hem de pensar en el canvi climàtic i la qualitat de l'aire, en una mobilitat més saludable, més segura i sense accidents. Però si només pensem en la qualitat de l'aire i el canvi climàtic, ens ho carregarem tot. Barcelona ha de decidir si vol ser Boston o una ciutat balneari i la mobilitat ha de ser una eina per aconseguir-ho.

S'ha de regular la mobilitat o donar-hi via lliure?

S'ha de gestionar des d'una visió metropolitana i amb participació tant d'agents privats com públics. No es pot administrar només des de la vessant pública. El 75% dels habitants de l'àrea metropolitana no treballen ni van a la universitat ni a l'hospital al seu municipi. La gent s'ha de moure i per això cal tenir una xarxa de transport públic molt ben desenvolupada, amb bona comunicació, tarifes assequibles... I tenir en compte que Barcelona és una ciutat que camina, hi ha molta gent que va a peu.

---

*"Barcelona ha de decidir si vol ser Boston
o una ciutat balneari"*

Què pot aprendre Barcelona de grans ciutats europees com París, Copenhaguen o Berlín?

Barcelona podria copiar la xarxa d'estacions de París, on hi ha molt poca distància des del lloc de treball a una estació de transport públic. A Berlín hi ha moltes companyies de *sharing* i Copenhaguen és un referent en mobilitat ciclista, amb carrils bici que són una meravella, mentre aquí n'hi ha molts que acaben a la vorera i molesten el vianant. Barcelona pot ser un referent de la mobilitat si fa els deures.